

[Jørgen Estrup]

Fra radikal side er vi positivt stemt over for SF's forslag, hvis vi kan finde en model, hvor statsudgifterne vel at mærke ikke løber fra os, for det er klart, at det er forudsætningen. Ideen skulle jo være den, at boligmarkedet er i bund, at priserne er så lave, at der faktisk er noget at hente ved at gøre sådanne boliger nyfinansierede, sådan at de kunne etableres ordentligt som udlejningsboliger. Hvis det kan lade sig gøre, er vi bestemt også til at snakke med. Jeg synes egentlig, at det var meget rimeligt, hvis boligministeren – det er jo kun et beslutningsforslag – som en indledning gav en gennemgang af de muligheder og de problemer, der er på området, som vi så havde som baggrund også for vores arbejde i Boligudvalget. Det vil i og for sig være min opfordring til boligministeren, hvis det vel at mærke også er regeringens opfattelse, at samfundsressourcerne skal bruges ordentligt, og at folk først og fremmest skal have tag over hovedet.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg kan da berolige hr. Jørgen Estrup med, at det bestemt hverken var min spøg eller et gammeldags udtryk for konservatisme, der bragte mig til at sige det, jeg sagde. Jeg mener det. Det er mere aktuelt nu end nogen sinde, specielt med vores nuværende problemer på boligmarkedet. Så er jeg i øvrigt sikker på, at hvis hr. Jørgen Estrup tog sit radikale bagland i ed, ville der være mindst 80 pct. af hr. Jørgen Estrups bagland, som havde samme ønsker som mit bagland om at få lov til at eje deres bolig i stille og rolig fred uden offentlig indblanding, uden at politikerne hev tæppet væk under dem eller noget andet, et stille og roligt ønske hos den almindelige befolkning om, at de dog i det mindste kunne få fred til at eje deres egen bolig.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg tror, fru Pernille Sams er ude af takt med tiden. Det, som det drejer sig om for folk i dag, er at få sikkerhed for, at de kan blive boende i deres bolig, ikke om de ejer den, nej, at de kan blive boende, at de faktisk stadig væk har tag over hovedet, og så kan det dér med ligusterhækken og parcelhuset såmænd være det samme.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg skal på Kristeligt Folkepartis vegne afvise forslaget, men så kan jeg da ikke lade være med at sige, at jeg føler mig næsten på hjemlig grund, når hr. Baadsgaard og fru Pernille Sams kommer i valgstemning og overgår hinanden i argumenter. For er sandheden ikke måske hos dem begge, at vi har forskellige ønsker til vores bolig? Nogle vil eje den, nogle vil leje den, og nogle ønsker absolut ikke at eje deres bolig, fordi der følger en masse besvær med. Derfor må konklusionen jo være, at vi skal prøve at have det så bredt som muligt. Nu hører jeg til de unge boligejere, og jeg betragter faktisk min husleje i mit hus som en almindelig husleje, der går over en del af året, så jeg tror nok, at folk vil opfatte dette meget, meget forskelligt. Pas på man ikke låser sig fast i nogle bestemte meninger, men prøv at få den mangfoldighed frem, som faktisk findes i befolkningen i dag.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, at fru Inger Stilling Pedersens betragtninger her til sidst var meget fornuftige. Jeg er helt enig i, at der skal være en mangfoldighed i boligudbudet. Det er det, dette forslag faktisk også er et udtryk for at vi skal have.

Lad mig sige helt kort og kontant, hvad det drejer sig om. Hvis der er en familie, der ikke længere har råd til at bo i den pågældende bolig, har den i dag kun det alternativ at flytte til meget ofte en lejebolig, måske i en nybygget almenbygget bolig.

Her siger vi så, at vi godt vil give denne familie en mulighed for at blive boende i deres eget hus, det hus, de har boet i altid, men så blot på lejevilkår i stedet for. I stedet for at de skal flytte, at børnene skal flytte til nye skoler osv., kan de blive boende dér, hvor de har boet hele tiden, og som de for tiden ikke længere har råd til på grund af situationen på boligmarkedet. Det er det, det drejer sig om. At det skal være socialisering, og hvad man ellers har af udtryk fra de borgerlige partier, kan jeg ikke se. Det er, som hr. Jørgen Estrup var inde på, simpelt hen sund fornuft og et udtryk for, at vi godt vil være med til at løse nogle problemer, der er på ejerboligmarkedet.

Her er et af problemerne, at det er svært især for de unge familier at komme ind på ejerboligmarkedet, selv om priserne er faldet betragteligt. Der er faktisk eksperter, der hævder, at